

Podplácení podle § 161 tr. zák.

Trestného činu podplácení podle § 161 tr. zák. se dopustí ten, kdo jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek. Osobou, které je úplatek poskytnut, nabídnut nebo slíben, může být jednak osoba obstarávající věci obecného zájmu, ale též prostředník mezi pachatelem a touto osobou, nejde však o osobu, která má pouze intervenovat.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 124/2003, ze dne 20.8.2003)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněných M. K. a K. S., proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002, usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, a pravomocnému rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 270 odst. 1 tr. ř. rozhodl tak, že usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002, byl porušen zákon v ustanovení § 254 odst. 1 a § 256 tr. ř. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného M. K. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, byl porušen zákon v ustanovení § 258 odst. 2 tr. ř. v neprospěch obviněného M. K. a v ustanovení § 261 tr. ř. v neprospěch obviněného K. S. a pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného K. S.

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002, usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, a rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, se zrušují, zrušuje se i rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 23. 4. 2002, sp. zn. 2 T 15/2000. Zrušují se též všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a okresnímu soudu v Karlových Varech se přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, byli obvinění K. S. a M. K. uznáni vinnými trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zák. spáchaným ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., a dále obviněný K. S. trestným činem podplácení podle § 161 odst. 1, odst. 2 tr. zák. a obviněný M. K. trestným činem přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, odst. 3 tr. zák. Trestné činnosti se oba obvinění měli dopustit tím, že v přesně nezjištěné době v měsíci červenci 1998 převzal K. S. od F. H. technický průkaz k jeho automobilu typu Opel Kadett a částku 3.500,-Kč a od Š. F. technický průkaz k jeho automobilu typu Audi 80 a částku 3.500,-Kč, přičemž se zavázal zprostředkovat přípravu vozidel k technické kontrole a zprostředkovat její provedení a její vyznačení v technickém průkaze, obviněný K. S. poté oba technické průkazy a peníze předal M. K., v té době příslušníku Policie ČR služebně zařazenému na Obvodním oddělení Policie ČR K. V.-R., který pak bez příslušných vozidel zajistil vyznačení technické kontroly do technických průkazů vozidel, přičemž k vyznačení technické kontroly bylo užito razítka STK M. L. odcizeného v měsíci březnu 1998, a tímto svým jednáním obvinění způsobili poškozenému F. H. a Š. F. škodu ve výši 3.500,-Kč každému z nich.

Za to byl obviněný K. S. podle § 161 odst. 2, § 35 odst. 1, § 45 odst. 1, odst. 2 a § 45a odst. 1 tr. zák. odsouzen k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin. Obviněný M. K. byl odsouzen podle § 160 odst. 3, § 35 odst. 1, § 53 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému peněžitému trestu ve výši 30.000,-Kč a podle § 54 odst. 3 tr. zák. pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, mu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku. K. S. a M. K. byla také podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost společně a nerozdílně uhradit poškozenému F. H. škodu ve výši 3.500,-Kč a poškozenému Š. F. škodu ve výši 3.500,- Kč.

Proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, podal odvolání pouze obviněný M. K., obviněný K. S. proti rozsudku odvolání nepodal, ve vztahu k němu nabyl rozsudek právní moci dnem 7. 4. 2001.

Krajský soud v Plzni na základě odvolání M. K. usnesením ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 tr. ř. zrušil napadený rozsudek ohledně odvolatele M. K. ve výrocích o vině i trestu a podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc Okresnímu soudu v Karlových Varech k novému projednání a rozhodnutí.

Okresní soud v Karlových Varech věc znovu projednal a rozhodl rozsudkem ze dne 23. 4. 2002, sp. zn. 2 T 15/2000, kterým obviněného M. K. uznal vinným pomocí k trestnému činu podplácení podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 161 odst. 1 tr. zák., ve znění zákona č. [253/1997](#) Sb., a podle § 161 odst. 1 a § 53 odst. 1 tr. zákona. mu uložil peněžitý trest ve výši 10.000,-Kč, za současného stanovení náhradního trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců.

Proti tomuto rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech podal M. K. odvolání. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002, odvolání podle § 256 tr. řádu zamítl.

Proti pravomocnému usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002, pravomocnému usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, a pravomocnému rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, podal ministr spravedlnosti České republiky stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněných M. K. a K. S. Vytkl v ní, že zákon byl porušen usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002, v neprospěch obviněného M. K. v ustanovení § 254 odst. 1 a § 256 tr. ř. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák. k § 161 odst. 1 tr. zák., usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001 v neprospěch obviněného M. K. v ustanovení § 258 odst. 2 tr. ř. a rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, v neprospěch obviněného K. S. v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovením § 161 odst. 1, odst. 2 tr. zák. a § 9 odst. 2 k § 250 odst. 1 tr. zák.

V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti uvádí, že základního pochybení se dopustil Okresní soud v Karlových Varech již před vynesením rozsudku ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, když náležitě nezjistil skutkový stav věci, neprovedl všechny v úvahu přicházející důkazy a provedené důkazy náležitě nevyhodnotil, takže jeho závěry, a to jak závěry skutkové tak zejména i ohledně právní kvalifikace jednání obviněných M. K. a K. S. nebyly správné. Okresní soud v Karlových Varech vyvodil chybné právní závěry z toho, že obviněný M. K. v době, kdy od obviněného K. S. převzal peníze na zprostředkování technických prohlídek automobilů F. H. a Š. F., byl služebně zařazen jako policejní inspektor Obvodního oddělení Policie ČR K. V. - R. Okresní soud z této skutečnosti vyvodil závěr, že obviněný M. K. měl postavení veřejného činitele ve smyslu ustanovení § 89 odst. 9 tr. zák., přitom si však neobstaral žádné podklady, z nichž by vyplývalo, že M. K. měl ve vztahu k technickým prohlídkám vozidel jakoukoli rozhodovací pravomoc, když taková pravomoc policejního inspektora nevyplývá z ustanovení § 2 zákona č. [283/1991](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů. Také závěry Okresního soudu v Karlových Varech o tom, že jednání obviněného K. S. vůči

poškozeným F. H. a Š. F. mělo podvodný charakter, nejsou důkazy obsaženými v trestním spisu dostatečně podloženy. Vzhledem k tomu, že svědek H. podnikal jako prodejce automobilů, které dovážel ze SRN, v tuzemsku je pak opravoval a dále je prodával, logicky musel být obeznámen s cenou, která se platí stanici technické kontroly za legálně provedenou technickou prohlídku vozidla. Okresní soud si dále nezjistil vůbec cenu, kterou by svědci H. a F. za legálně provedenou technickou prohlídku zaplatili, přitom tato skutečnost mohla být jedním z důkazů podstatných pro závěr, zda se vůči nim dopustil obviněný K. S. podvodného jednání, tedy zda F. H. a Š. F. od počátku věděli o tom, že technické prohlídky mají být provedeny bez fyzické prohlídky automobilů, i když „papírově“ budou řádně zadokumentovány. Krajský soud v Plzni pak jako soud odvolací pochybení Okresního soud v Karlových Varech v plném rozsahu nezjistil a ze zjištěných pochybení vyvodil závěry jen vůči odvolateli M. K., přestože stejné důvody svědčili i ve prospěch obviněného K. S. Krajský soud tak již ve svém usnesení ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 62/2001, zcela nedostál přezkumné povinnosti uložené mu v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. a rovněž nesprávně aplikoval institut „beneficia cohaesionis“, vyplývající z ustanovení § 261 tr. ř. Navíc zatížil odvolací soud rozhodnutí další chybou, pokud v rozporu s ustanovením § 258 odst. 2 tr. ř. ponechal ohledně obviněného M. K. nedotčený výrok o náhradě škody z rozsudku, který jinak jeho odvolání ve výrocih o vině a trestu zrušil.

Ve vztahu k dalšímu řízení před Okresním soudem v Karlových Varech ministr spravedlnosti uvádí, že pro naplnění skutkové podstaty trestného činu podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zák. je třeba, aby úplatek byl poskytnut, nabídnut nebo slíben v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu. Je nepochybné, že za věc obecného zájmu je třeba považovat provádění technických prohlídek vozidel pracovníky stanic technické kontroly a stanic měření emisí, včetně administrativních agend s tím spojených. V trestním řízení však nebylo ničím prokázáno, že by peníze, inkasované obviněným K. S. od poškozených F. H. a Š. F., byly určeny pro pracovníka technické kontroly, tedy pro osobu, která obstarává věci obecnému zájmu. Odcizené razítko stanice technické kontroly mohl mít k dispozici kdokoli a kdokoli je mohl použít k vyznačení provedených technických prohlídek do technických průkazů automobilů. Ten, kdo razítkem fakticky disponoval, tím, že razítko zneužíval k vytváření fingovaných záznamů do technických průkazů motorových vozidel, nepochybně touto svou činností věci obecného zájmu neobstarával. Taktéž je nepochybné, že obviněný M. K. převzal od obviněného K. S. finanční částku, kterou předal další osobě, podle jeho výpovědi svědku F. K., předávané peníze měly sloužit k tomu, aby v technických průkazech vozidel byla vyznačena nelegální technická prohlídka bez fyzické kontroly předmětných vozidel. Během celého trestního řízení však nebylo dokazování zaměřeno na zjištění subjektivní stránky jednání obviněného M. K., nebylo zjištěno, co si obviněný myslel o tom, komu je předmětná finanční částka v konečné bilanci určena, jmenovitě zda je určena pracovníkovi stanice technické kontroly, tedy osobě obstarávající věci obecného zájmu, nebo je určena komukoli, kdo má k dispozici razítko stanice technické kontroly a může příslušný zápis do technických průkazů automobilů učinit. Obstarání takového důkazu je podle ministra spravedlnosti nezbytné pro správné právní posouzení jednání obviněného M. K. Pokud by bylo jeho výsledkem zjištěno, že se domníval, že předávaná finanční částka je určena pro osobu obstarávající věci obecného zájmu, jednal by fakticky v důsledku skutkového omylu a jeho jednání by bylo třeba kvalifikovat pouze jako pokus pomoci k trestnému činu podplácení podle § 8 odst. 1 k § 10 odst. 1 písm. c) k § 161 odst. 1 tr. zákona. Obviněný M. K. by sice jednal s úmyslem se na spáchání trestného činu podplácení podílet, ale k naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu ovšem objektivně nedošlo a dojít ani nemohlo, protože podle skutkových zjištění předávaná částka nesměřovala k osobě obstarávající věci obecného zájmu, ale k osobě, která měla k dispozici odcizené razítko. Pokud by ovšem výsledkem obviněného M. K. (či jinými důkazy) bylo prokázáno, že věděl o tom, že předávané peníze směřují k jiné osobě než pracovníkovi stanice technické kontroly, bylo by jeho jednání nutno kvalifikovat jako účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona k trestnému činu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zákona.

Závěrem stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud vyslovil podle

§ 268 odst. 2 tr. ř., že porušení zákona ve vytýkaném směru, aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil napadená rozhodnutí, jakož i rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k závěru, že zákon porušen byl.

Nevyšší soud se nejprve zabýval otázkou zákonnosti prvního rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech vydaného ve věci dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, kterým byli obvinění K. S. a M. K. uznáni vinnými trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zák. spáchaným ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., a dále obviněný K. S. trestným činem podplácení podle § 161 odst. 1, odst. 2 tr. zák. a obviněný M. K. trestným činem přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, odst. 3 tr. zák.

Nejvyšší soud se ztotožnil s argumentací obsaženou v odůvodnění usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, i v podané stížnosti pro porušení zákona, že se Okresní soud v Karlových Varech dopustil řady procesních pochybení, nelyž porádal se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, takže jeho skutková zjištění zůstala neúplná. Je třeba přisvědčit námitkám obsaženým v odůvodnění usnesení Krajského soudu i v podané stížnosti pro porušení zákona týkajícím se procesního pochybení při čtení výpovědi svědka S. v hlavním líčení konaném dne 20. 2. 2001 i o její procesní nepoužitelnosti ve vztahu k obviněnému M. K., nedostatečného skutkového zjištění otázky, zda svědkové F. a H. byli jednáním obviněných uvedeni v omyl, nebyla objasněna otázka, zda obviněný M. K. jednal v postavení veřejného činitele, ani otázka, jaká by byla skutečná cena za legálně provedenou technickou prohlídku a k čemu, komu a v jaké výši byly určeny peníze předané svědky H. a F. obviněnému K. S. Z uvedeného vyplývá, že Okresní soud v Karlových Varech v rozporu s ustanovením § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. rozhodoval o trestné činnosti obviněných, aniž by zjistil skutkový stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí a zjištěné důkazy nesprávně právně zhodnotil.

Krajský soud v Plzni na základě odvolání M. K. usnesením ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 tr. řádu sice zrušil napadený rozsudek, ovšem pouze ve vztahu k obviněnému M. K. a k tomu jen ve výrocích o vině i trestu. V tomto rozsahu poté Krajský soud v Plzni podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc Okresnímu soudu v Karlových Varech k novému projednání a rozhodnutí.

Usnesení Krajského soudu v Plzni je předně v rozporu s ustanovením § 258 odst. 2 tr. ř., podle něhož pokud zruší odvolací soud rozsudek ve výroku o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad – takovým výrokem je i výrok o náhradě škody (§ 228 odst. 1 tr. ř.). Z uvedeného vyplývá, že Krajský soud v Plzni měl spolu s výrokem o vině obviněného M. K. zrušit i výrok o náhradě škody, která měla být trestným činem obviněného způsobena.

Krajský soud v Plzni porušil dále ustanovení § 261 tr. ř. podle něhož platí, že pokud prospívá důvod, z něhož rozhodl odvolací soud ve prospěch některého obžalovaného, také dalšímu spoluobžalovanému, rozhodne odvolací soud vždy též v jeho prospěch. Z výše uvedených nedostatků rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech je zřejmé, že důvody, pro které byl tento rozsudek zrušen ve vztahu k obviněnému M. K., svědčily také obviněnému K. S., takže Krajský soud v Plzni byl povinen podle § 261 tr. ř. rozhodnout i v jeho prospěch a zrušit napadený rozsudek i ve vztahu k tomuto obviněnému.

Ve vztahu k následujícímu řízení před Okresním soudem v Karlových Varech uvádí Nejvyšší soud následující. Z důkazů, které Okresní soud v Karlových Varech v dalším řízení provedl za účelem

zjištění skutkového stavu, považuje Nejvyšší soud za významný zejména výslech svědka S., který uvedl, že byl přítomen rozmluvě mezi svědky F. a H. a obviněným S., při níž měl obviněný S. nabídnout F. i H. provedení státní technické kontroly za 3.500,-Kč za jedno vozidlo s tím, že kontrola bude provedena bez fyzické prohlídky vozidla, svědek S. potvrdil, že svědci F. i H. si byli vědomi, že kontrola bude provedena bez vozidel, tedy zřejmě nikoli v souladu s právními předpisy, přesto s takovou prohlídkou souhlasili. K uvedenému je třeba dodat, že oba svědkové F. i H. při výslechu v hlavním líčení částečně změnilí svoji výpověď, když oproti výpovědi v přípravném řízení uvedli, že částka 3.500,-Kč nebyla určena celá jako platba za provedení technické kontroly, ale část z ní připadala na provedení drobných oprav vozidel. Ani jeden ze svědků přítom nespecifikoval, jaká část platby připadala na zmíněné opravy, o jaké opravy se mělo jednat, zda byly opravy provedeny a zda jim byla příslušná část platby v návaznosti na tyto opravy obviněným S. vyúčtována a pokud ne, proč takové vyúčtování nežádali.

Pokud za této situace Okresní soud v Karlových Varech hodnotil provedené důkazy tím způsobem, že nevzal za prokázáno, že by se obviněný M. K. ve vztahu k poškozeným F. a H. dopustil podvodného jednání, a jednání obviněného tak nekvalifikoval jako spáchání trestného činu podvodu podle § 250 tr. zák., nemá Nejvyšší soud důvod považovat takový závěr za nesprávný, porušení zákona v tomto ohledu nenamítá ani ministr spravedlnosti.

K otázce možnosti kvalifikovat jednání obviněných M. K. a K. S. jako pachatelství či účastenství ve vztahu k trestnému činu podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona je třeba uvést následující. Trestného činu podplácení podle § 161 tr. zák. se dopustí ten, kdo jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek. Osobou, které je úplatek poskytnut, nabídnut nebo slíben, může být jednak osoba obstarávající věci obecného zájmu, ale též prostředník mezi pachatelem a touto osobou, nejde však o osobu, která má pouze intervenovat. Objektem tohoto trestného činu je zájem na řádném, nestranném a zákonném obstarávání věci veřejného zájmu osobami k tomu povolanými.

V projednávané trestní věci nebylo žádným důkazem prokázáno, která osoba vyznačila v technických průkazech předmětných vozidel svědků F. a H. provedení technické kontroly. V této souvislosti je třeba zmínit, že ve věci byl jako svědek vyslechnut F. K., který měl dle tvrzení obviněného M. K. přijmout od obviněného peníze a zajistit provedení technické kontroly, a proti němuž bylo právě pro toto jednání vedeno samostatné trestní stíhání. Svědek K. veškerá uvedená tvrzení při výslechu v této trestní věci popřel. Pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 18. 4. 2002, sp. zn. 8 T 13/2001, byl obviněný F. K. podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby pro předmětný skutek.

Z provedení dokazování vyplynulo, že technické kontroly předmětných vozidel ve skutečnosti provedeny nebyly, k vyznačení záznamu o jejich provedení v technických průkazech bylo použito razítko odcizené v březnu r. 1998 při vloupání do Stanice technické kontroly M. L. Z uvedeného je zřejmé, že záznam o provedení technické kontroly v technických průkazech vozidel nebyl proveden osobou povolanou obstarávat věci obecného zájmu, tj. osobou oprávněnou provádět technické kontroly vozidel, takže jednání spočívající v poskytnutí peněžité částky osobě, která provedení technické kontroly v technických průkazech vyznačila, nemohlo naplnit znaky skutkové podstaty trestného činu podplácení podle § 161 tr. zák. S ohledem na skutečnost, že takové jednání je z hlediska ustanovení § 161 tr. zák. jednáním beztrestným, nelze podle názoru Nejvyššího soudu uvažovat o účastenství obviněných na takovém trestném činu.

V této souvislosti lze dále poukázat na skutečnost, že popis skutku ve skutkové větě výroku o vině obviněného M. K. v rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 23. 4. 2002, sp. zn. 2 T 15/2000, neodpovídá použité právní kvalifikaci a nenaplnuje znaky pomoci k trestnému činu podplácení podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 161 odst. 1 tr. zákona. Předně je třeba uvést, že ve

skutkové větě rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech není vůbec popsán hlavní trestný čin podplácení, na němž se měl obviněný účastnit, když zde není uvedeno, kdo měl úplatek poskytnout a zejména komu měl být úplatek poskytnut. Stejně tak ve skutkové větě není uvedeno, v čem měla spočívat pomoc obviněného M. K. (je zde pouze uvedeno, že obviněný převzal částku 7.000,-Kč, aniž by však bylo uvedeno, jak s touto částkou naložil).

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 23. 4. 2002, sp. zn. 2 T 15/2000, spočívá na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu při chybném hodnocení důkazů a na nesprávném právním posouzení skutku. V rozporu se zákonem postupoval i Krajský soud v Plzni, když nesplnil svou přezkumnou povinnost podle § 254 odst. 1 tr. ř. a důvodně podané odvolání obviněného M. K. zamítl podle § 256 tr. ř. usnesením ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002.

K otázce možné trestněprávní kvalifikace jednání obviněných M. K. a K. S., které je předmětem projednávané trestní věci, Nejvyšší soud uvádí, že lze uvažovat o možnosti použití ustanovení § 176 tr. zák., které upravuje trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny.

Trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 tr. zák. spáchá ten, kdo padělá veřejnou listinu nebo podstatně změnil její obsah v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé. O podstatnou změnu obsahu veřejné listiny jde zejména tehdy, jestliže se změna dotkne podstaty listiny, tj. pokud jde o změnu údajů o těch skutečnostech, které pravá listina osvědčuje. Technický průkaz motorového vozidla je třeba považovat za veřejnou listinu podle § 176 tr. zák. (tento závěr je v souladu s publikovanou judikaturou, rozhodnutí publikované pod č. [2/1995](#) Sb. rozh. tr.), zápis o technické prohlídce vozidla je jedním z údajů, které se do technického průkazu zapisovaly (srov. § 4 odst. 1 tehdy platné vyhlášky ministerstva dopravy 103/1995 Sb., o pravidelných technických prohlídkách a měření emisí silničních vozidel), v této souvislosti považuje Nejvyšší soud za významné, že zápis v technickém průkazu vozidla byl pro kontrolní orgány považován za doklad o provedené technické prohlídce (§ 4 odst. 6 citované vyhlášky).

V případě projednávané trestní věci lze uvažovat o trestněprávní kvalifikaci jednání obviněných M. K. a K. S. jako některé z forem účastenství podle § 10 odst. 1 tr. zák., pokud bude v řízení bez důvodných pochybností prokázáno, že byl spáchán trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 tr. zák. a jednáním obviněných došlo k naplnění zákonných znaků příslušné formy účastenství.

Na základě všech výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší soud k závěru, že usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2002, sp. zn. 8 To 411/2002, byl porušen zákon v ustanovení § 254 odst. 1 a § 256 tr. ř. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného M. K., usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2001, sp. zn. 8 To 262/2001, byl porušen zákon v ustanovení § 258 odst. 2 tr. ř. v neprospěch obviněného M. K. a v ustanovení § 261 tr. ř. v neprospěch obviněného K. S. a rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. 2 T 15/2000, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného K. S.

Nejvyšší soud proto podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil porušení zákona v uvedeném směru, podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadená rozhodnutí zrušil, zrušil i rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 23. 4. 2002, sp. zn. 2 T 15/2000, stejně jako všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Okresnímu soudu v Karlových Varech bylo přikázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, tedy aby se zabýval věcí z hlediska možnosti posouzení jednání obviněných M. K. a K. S. podle § 10 odst. 1 tr. zák. ve vztahu k § 176 tr. zák., a aby případně doplnil v tomto směru dokazování. Nejvyšší soud přitom zdůrazňuje s ohledem na skutečnost, že vyslovil, že zákon byl

porušen v neprospěch obviněných, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jejich neprospěch (§ 273 tr. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)